

Hatalmas mezőnyből válogatták be annak a négy pécsi diáknak a makettjeit, melyet nemrég a XIII. Velencei Építészeti Biennálé Magyar Pavilonjában lehetett megtekinteni. Az ANK Művészeti Iskolájának növendékei több száz pályázót megelőzve kerültek abba az ötvenfős mezőnybe, akiknek a munkáit láthatta a patinás rendezvény nemzetközi közönsége. (Képünkön Cseh Kristóf modellje látható.)

A növendékek építészeti témát dolgoztak fel, ami nem véletlen, hiszen Velence 1895-ben még alapvetően az olasz és a nemzetközi képzőművészet seregszemléjének szánta az eseményt, de 1985 óta évente váltja a kortárs képzőművészet és az építészet egymást. Még korábban, 1930-ban csatlakozott ehhez a zene, pár évvel később a színház és a film, majd 1999-ben a kortárs tánc. Így tehát egy olyan egyedi és világszerte ismert és elismert óriásfesztivál jött létre, amelyre kiállítóként, előadóként kijutni igazi bravúr. A négy diáknak azonban sikerült, sőt, saját szemükkel láthatták a biennálét, mivel sikerült kiutazniuk oda.

Mező Balázs térplasztikája

Minderről az intézmény igazgatója **Dr. Szelierné Czina Györgyi** mesélt, aki a folyamat elindítójának,

Keményffy Gábor

tanár úrnak a szerepét emelte ki. Ő volt az, aki értesült a pályázati lehetőségről és beküldte

Cseh Kartal

és

Kristóf

,
Csuka Csenge

és

Mező Balázs

munkáit (mindannyian általános iskolás korúak). Két válogatással szűkítették a mezőnyt, előbb 170, majd a zsűri által legjobbnak ítélt 50 közé kerültek be a gyerekek munkái. Ekkor tudták meg, hogy ez a válogatás részt vehet a biennálén Velencében, a Magyar Pávilon kiállítóterében. Ekkor merült fel a gondolat, mi lenne, ha a gyerekek megtekintenék a kiállított munkákat? Az Apáczai Nevelési és Általános Művelődési Központ vezetője

Turi Katalin

felajánlotta az intézmény kisbuszát az utazáshoz, így valóra vált az álom, az alkotók is kijutottak a fesztiválra.

Csuka Csenge pályaművével

Természetesen a gyerekek tanára Keményffy Gábor is utazott a

növendékeivel, aki egy kissé visszatekintett beszélgetésünk alkalmával a biennáléhoz vezető előzményekre.

Elmondása szerint az ANK Művészeti Iskolájában növendékeivel az órákon plasztikai argumentumokat mintáztak agyagból, majd ezeket modellezték papírból és fából. Voltak tehát a modellezésnek már korábban is előzményei, a fiúkkal, Kartallal, Kristóffal és Balázssal már indultak országos versenyen is, egy évvel korábban pedig a Kodály Központban állították ki makettjüket, melyen a belső teret képezték el, egyéni látásmóddal artikulálták azt. „Az előző tanév végén került hozzám a Tér-Kép elnevezésű pályázat, amelyen belül szobrokat helyeztünk el építészeti térben, ezt modelleztük. Csenge és Balázs figuratív alkotásokat képzelt el, jellemzően állatfigurákat, míg a másik két fiú egy építészeti környezetbe helyezett fantázia világot épített fel” – mondja a tanár úr. A biennálén egyébként a zsűri jelölése alapján a XIII. Velencei Nemzetközi Építészeti Kiállítás Magyar Pavilionjában rendezendő tárlat megvalósítására a nemzeti biztos a Modell című projekt kurátorait, a pécsi Bachmann Bálintot és Markó Balázs építészeket kérte fel. Így a gyerekek által készített ötven modellen kívül rengeteg építészeti makett volt még látható. Nem csak a hazai pavilon bővelkedett ebben, hanem a többi nemzet is elhozta a kreatív építészeti gondolatait megtestesítő modelljeit.

Cseh Kartal térinstallációja

Más hozadéka is van ennek a kiállításnak, hiszen Keményffy tanár

úr a növendékek kreativitását látva országos verseny kiírásán törte a fejét, ami valóban újdonságot hozhat a diákképzőművészek életébe, nem beszélve annak inspiráló hatásáról.

Utoljára az alkotókhöz fordultam, akik annyit elárultak magukról, hogy már több éve járnak az ANK Művészeti Iskolába, közös bennük hogy a rajzolás, festés és mintázás világa vonzza őket, az alkotás pedig tökéletesen leköti a figyelmüket. A pályázathoz készített munkák (30x30 centiméteres volt a maximális méret) igen aprólékos kivitelezést igényeltek. A falemez, amelyből készültek a kiállított anyagok, önmagában is mutatós, annak megformálása igazi bravúr volt a gyerekek részéről. Csenge és Balázs egy játszótéri állatfigurát, egy kültéri játékot modellezett, míg a kicsit idősebb testvérpár Kartal és Kristóf egy térinstallációt készített, szintén ezeken a mérethatárokon belül. Az alkotás és a siker szemmel láthatóan motiválja a gyereket újabb munkák készítésére, pályázatokon való indulásra. Hálásak az intézmény vezetésének, hogy kijuthattak a biennáléra és személyesen láthatták saját és a nemzetközi mezőny elképzeléseit a térről és az építészeti megoldásokról. Bár arra a kérdésemre, hogy -vajon érdekli-e őket az építész munkája és a jövőben ebbe az irányba kívánnak-e továbbtanulni? - nem tudtak még válaszolni, de abban biztos vagyok, hogy ez a mostani élmény kicsit ebbe az irányba mozdította a fiatalokat.